

صدای ایران

۲

روزنامه اینترنتی KHAMENEI.IR

ویژه روزهای دفاع مقدس مردم ایران در برابر رژیم صهیونی

دوشنبه، ۲ تیر ۱۴۰۴

سرمقاله

✱ صلح تحمیلی وضعیتی است که در آن طرفین یک نزاع، نه بر اساس رضایت متقابل یا توافق داوطلبانه، بلکه تحت فشار و اجبار به نوعی «توافق» می‌رسند. آنچه در ظاهر صلح نامیده می‌شود، همان امتداد جنگ است، با این تفاوت که ابزارهای نظامی جایشان را به ابزارهای دیپلماتیک داده‌اند. فشار نظامی در میدان جنگ، به میز مذاکرات منتقل می‌شود، بی‌آنکه از ماهیت آن چیزی کاسته شود. طرفی که خود راداری دست‌بالا نمی‌بیند، تلاش می‌کند خواسته‌هایش را در به اسم صلح دیکته کند و طرف مقابل، از سر ضعف یا اجبار، تن به این شرایط می‌دهد. ممکن است یک طرف هنوز در میدان شکست نخورده باشد، اما به دلایلی، از جمله فشارهای نظامی، اقتصادی یا روانی، در میز مذاکره امتیازاتی بدهد که لزوماً تناسبی با وضعیت میدان نبرد ندارد. در این گونه صلح‌ها، ماشین‌های جنگی در ظاهر - و احتمال زیاد بصورت موقت - متوقف می‌شوند، اما ماهیت نزاع و تقابل باقی می‌ماند؛ تنها شکل آن تغییر می‌کند. زور همچنان حاکم است، اما در لباسی دیپلماتیک. در این شرایط، طرفی که دست‌بالا را دارد، خواسته‌های خود را تحمیل می‌کند؛ از واگذاری قلمرو گرفته تا پرداخت غرامت، محدودیت‌های نظامی، علمی و حتی تغییر در ساختارهای سیاسی داخلی کشور مقابل. تاریخ ایران چنین صلح‌هایی که در واقع همان تسلیم بی‌قید و شرط است، کم ندیده؛ از برخی عهدنامه‌های دوره قاجار گرفته تا مقاطعی در دوران پهلوی. اشغال ایران در شهریور ۱۳۲۰ یک نمونه بارز آن است؛ بیگانگان به راحتی حاکم ایران را تغییر دادند. پدر دست‌نشانده را برداشتند و پسر مطیع و گوش بفرمان را به جایش نشاندند. این نوع صلح‌ها هرگز امنیت و ثبات پایدار به ارمغان نیاورده‌اند. بلکه غالباً به دشمن متجاوز مجال داده‌اند تا خواسته‌هایش را روشن‌تر، منظم‌تر و با هزینه کمتر، به دست آورد. یکی از ویژگی‌های این نوع صلح آن است که هیچ خط قرمزی برای خواسته‌های دشمن قابل ترسیم نیست. وقتی کشوری به صلح تحمیلی تن می‌دهد، در واقع به نوعی چراغ سبز نشان می‌دهد که آماده است خواسته‌های بعدی دشمن را نیز بپذیرد. با هر عقب‌نشینی، قدمی دیگر برای پیشروی دشمن باز می‌شود و این مسیر، مسیری بی‌انتهاست. در مقابل، تجربه‌ی تاریخی ایران نشان داده که مقاومت، تنها راه دستیابی به حقوق اولیه‌ی ملت است. در شرایطی که ملت ایران ایستادگی کرده، طرف متجاوز ناگزیر به عقب‌نشینی شده و حتی حقوقی را که پیش‌تر منکر آن بود، به رسمیت شناخته است. ایستادگی، مرز و حدود را مشخص می‌کند؛ مقاومت است که دشمن را از تجاوز باز می‌دارد. (صلح تحمیلی، همان جنگ همیشگی است) چرا که دشمنی که از میدان بیرون رانده نشده، در میز مذاکره با لبخند همان خواسته‌هایی را پیش می‌کشد که در میدان با زور دنبال می‌کرد. پس آنچه در ظاهر صلح است، در باطن ادامه‌ی همان جنگ است؛ جنگی که شاید آرام‌تر و بی‌سروصداتر، اما به همان اندازه و بلکه بیشتر، بنیان‌های استقلال، امنیت و عزت ملی را نشان گرفته است. آنچه تجربه‌ی مادر ۲۰ تا ۳۰ سال اخیر ایران نشان می‌دهد این است که صلح‌های تحمیلی نه تنها پایدار نبوده‌اند، بلکه خسارت‌بار نیز بوده‌اند. نه امنیت آورده‌اند، نه استقلال، نه حتی آرامش. اما مقاومت، هرچاکه صورت گرفته، و لویه سختی و با هزینه، به ثمر نشست است؛ دشمن را متوقف کرده، حقوق ملی را احیا کرده و عزت و استقلال را تضمین کرده است. ✱

صلح تحمیلی؛ چراغ سبز به ادامه تجاوز دشمن

از قلب ایران

به جای اعمال روز اول جنگ

کی روز اول جنگ می‌نشیند دویست تا ساندویچ و شربت درست می‌کند آخر؟ از اعمال روز اول جنگ این است که آدم لحظه به لحظه اخبار را دنبال کند. ولی وقتی دشمنی داری که مفاتیح نمی‌خواند و از ثواب اطعام غدیر خبر ندارد، چه می‌شود کرد؟ جمع شدیم خانه یکی که موفق شده بود همسرش را بفروشد صله رحم اجباری منزل مادرش و بساط را پهن کردیم. ما پنج شش تا مادر دهه شصتی بودیم که خاطره‌ای از جنگ نداشتیم اما همان خاطره‌های نداشته را همیشه چماق می‌کردیم روی سر نوجوانهایمان که شما چه می‌فهمید و ما نسل جنگیم و فلان. حالا همان نوجوانها بین ما نشستند بودند. با هم گریه کردیم. خندیدیم. ترسیدیم. شایعات را تحلیل کردیم، پیش‌بینی‌ها را شنیدیم، دعا کردیم... تلفن باباها را جواب دادیم که از انفجاری که همان اطراف شده بود، می‌پرسیدند و در عین حال مرد میدان بودیم و دستمان هم کار می‌کرد. دم اذان دویست تا ساندویچ مرغ خوشمزه و دویست بطری شربت زعفران خوش‌رنگ داشتیم و یک نذر که فردای نابودی اسرائیل دو هزار تا از اینها درست می‌کنیم! صدای «ان شاء الله» نوجوانها بلندتر از صدای ما بود.

✱ خانم فائزه غفاردادی

✉ پیام صوتی خانم sanaz خطاب به نیروهای مسلح ایران:

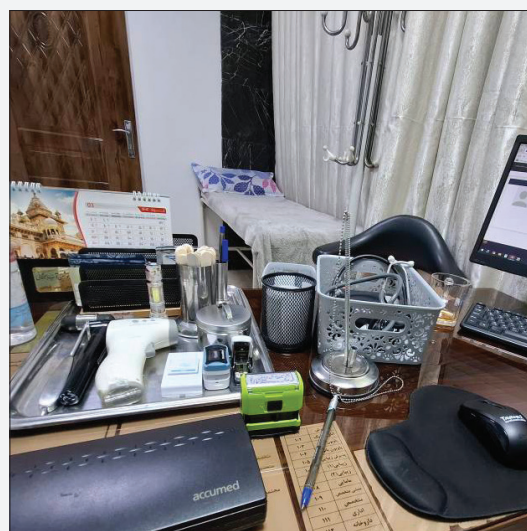
الله اکبر؛ این صدای ملت ایران است. شما سربازان امام زمان ☪ مایه افتخار ایران تمام مسلمانان و آزادگان جهان هستید. دعای خیر اهل بیت ☪ و حضرت ولی عصر ارواحنا له الفدا، پشتیبان و نگهبان شما و خانواده شریفان باشد. بی‌تردید پیروزی نهایی نزدیک است چرا که حق با شماست و نور حق خاموش شدنی نیست. من، همسر و دو فرزندم تا آخرین نفس و آخرین قطره خون در کنار ایران، رهبر عزیزمان و شما مردان با غیرت روزگار هستیم.

KHAMENEI.IR | فارسی
@Khamenei_fa

۱۱ / آمریکاییهایی که با سیاستهای این منطقه آشنا هستند، میدانند که ورودشان در این قضیه صد درصد به ضرر اوست. ضربه‌ای که خواهد خورد، به مراتب بیشتر از صدمه‌ای است که ایران ممکن است بخورد. اگر آمریکا در این میدان ورود نظامی کند، بدون تردید صدمه جبران‌ناپذیری خواهد خورد.

یک ایران، همدل است

«ما ایستاده‌ایم...»

"من پزشک هستم. شیفت
هایم را بیشتر کرده‌ام تا مردم
احساس کمبود نکنند.
کنار هم کرونا را شکست دادیم،
اسرائیل را هم شکست خواهیم
داد؛ ان شاء الله."

این شماره روزنامه
تقدیم می‌شود به شهیده
منصوره عالیخانی
تاریخ شهادت: ۱۴۰۲/۰۳/۲۴

